

Resolució 377/2020, de 16 de juliol

Número d'expedient de la reclamació: 305/2020

Administració reclamada: Institut Català de Finances

Informació reclamada: Informe resultant de la instrucció duta a terme dins del marc del procediment d'informació reservada

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: El concepte d'informació pública sobre el qual es projecta el dret d'accés garantit per aquest procediment requereix que sigui informació preexistent a la sol·licitud i en poder de l'Administració aleshores. La reclamació, en ser un procediment de revisió, només es pot presentar amb un objecte congruent amb una sol·licitud prèviament desatesa per l'Administració. Les reclamacions contra el silenci s'han de presentar transcorregut el mes que la llei atorga a l'Administració per resoldre. Això fa que sigui inadmissible aquesta reclamació, ja que no es pot fonamentar en cap de les peticions d'informació annexes. Tenint en compte que aquesta Comissió és una instància de revisió que no pot actuar fins que l'Administració no hagi resolt de forma expressa la sol·licitud, o fins que s'hagi produït el silenci administratiu, no resulta admissible iniciar la via de reclamació davant la Comissió previst a l'article 39.1 LTAIPBG fins que no s'hagi superat el termini per a resoldre, el que suposa un vici no esmenable de la Reclamació, tot això sense entrar en altres consideracions formals o de fons de la petició.

Paraules clau: Empreses públiques de la Generalitat. Persona interessada. Reclamació prematura. Informació futura. Termini per resoldre. Inadmissió.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 3 de juliol 2019 entra a la GAIP la Reclamació 305/2020, presentada per la persona reclamant contra l'Institut Català de Finances (ICF), en relació amb les peticions d'informació indicades a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. Annex a l'escrit de reclamació, la persona reclamant aporta còpia de tres correus electrònics enviats mitjançant la plataforma e-Valisa al conseller delegat de l'ICF en relació tots ells al procediment d'informació reservada derivat de la Resolució 19/2019 de la Funció Pública de la Generalitat:
 - a) De data 5 de març, adreçat també a dues persones més de l'Assessoria Jurídica i de la Direcció de Serveis del Departament de la Vicepresidència, i d'Economia i

- d'Hisenda, en el qual expressa que, atès que s'ha conclòs la fase provatòria i que és pròxim a finalitzar el procediment, un cop s'hagi resolt definitivament, se li proporcioni còpia de l'expedient, a més d'altres pretensions alienes a aquest procediment.
- b) De data 11 de juny, en què expressa que ha tingut notícia de que s'ha evacuat ja l'informe resultant de la instrucció de la informació reservada i en demana còpia per conèixer-ne el seu contingut i conclusions.
 - c) De data 19 de juny de 2020 en què diu sol·licitar formalment còpia de l'informe resultant de la informació reservada tot fent constar que si no en rep còpia dins dels propers cinc dies, entendria desestimada la seva ja tercera petició i utilitzaria els canals legítims per a instar-ne l'accés.
3. La Reclamació, presentada el 3 de juliol, especifica que es reclama l'accés a l'informe tècnic resultant de la instrucció portada a terme en l'expedient d'informació reservada conseqüència d'una denúncia formulada per la persona reclamant per un presumpte cas d'assetjament psicolaboral, i es fonamenta en què aquest informe tècnic hauria estat una reinstrucció completa de l'expedient de Funció Pública, al qual ja havia accedit com a part, i que la seva conclusió era radicalment contrària a la de Funció Pública ja que havia acordat l'arxiu de la causa, sense que hagi pogut accedir a l'informe per conèixer les conclusions malgrat haver-lo demanat per tres cops, i fa constar que li cal l'accés per a la defensa dels seus drets legítims.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i consideracions generals sobre el contingut i l'abast del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". De la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Admissibilitat de la reclamació

D'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, transcrit al FJ anterior, és requisit de la informació pública sobre el qual es pot projectar el dret d'accés garantit per aquest procediment que sigui informació preexistent a la sol·licitud perquè ha d'estar en el seu poder aleshores; i de l'article 39.1 LTAIPBG, també transcrit al FJ anterior, es desprèn que la reclamació és un procediment de revisió d'una decisió administrativa prèvia, el què requereix que hagi de tenir el mateix objecte sobre el què s'ha pronunciat l'Administració, de forma expressa o tàcita. Per tant, la reclamació ha de tenir un objecte congruent amb una sol·licitud prèviament desatesa per l'Administració.

Quant al moment en què es pot presentar la reclamació, l'article 42.1 LTAIPBG disposa que les reclamacions davant la GAIP s'han d'interposar en el termini d'un mes a comptar del moment en què s'ha notificat la resolució de la sol·licitud, des que s'ha produït el supòsit de silenci negatiu previst a l'article 35.2 LTAIPBG, o des que s'ha desestimat el recurs potestatiu de reposició. En el mateix sentit, l'article 32 RGAIP disposa que les reclamacions s'han de presentar en el termini d'un mes a comptar des que s'ha notificat la resolució desestimària o s'ha produït el silenci administratiu. D'això se'n desprèn que les reclamacions contra silenci, com seria aquest cas, s'han de presentar transcorregut el mes que la llei atorga a l'Administració per resoldre.

Tot això fa que aquesta reclamació sigui inadmissible, ja que no es pot fonamentar en cap de les peticions d'informació annexades, perquè, deixant de banda el canal utilitzat per presentar-les, pateixen dels següents defectes que no es poden esmenar:

- la primera de les peticions d'accés a l'expedient (antecedent 2.a), de 5 de març, d'acord amb els seus propis termes, demana accés a l'expedient un cop finalitzi el procediment aleshores en curs, quan tot just havia finalitzat la fase provatòria i encara no s'havia elaborat, ni segurament començat, l'informe final que és l'objecte de la reclamació, i que d'acord amb la documentació aportada per la pròpia persona reclamant, s'hauria finalitzat i lliurat al mes de juny. Per tant, en el moment en què es presenta la sol·licitud d'accés a l'informe final, aquest informe és inexistent i, en conseqüència no pot ser objecte del dret d'accés.
- Les dues peticions següents aportades per la persona reclamant, en les quals l'objecte (l'informe final) ja és coincident amb la reclamació, estan datades els dies 11 i 19 de juny de 2020, de manera que quan es presenta la Reclamació, el 3 de juliol del mateix any, no s'ha depassat encara el termini d'un mes previst a l'article 33 LTAIPBG per a què l'Administració pugui resoldre una sol·licitud d'accés a la informació pública o per a què es produeixin els efectes del silenci administratiu contra el qual es podria reclamar davant d'aquesta Comissió. En aquest sentit, resulta irrellevant que la persona reclamant hagi donat cinc dies a l'Administració per a que li faciliti la informació, essent aplicable el termini legalment previst.

Per tant, tenint en compte que aquesta Comissió és una instància de revisió que no pot actuar fins que l'Administració no hagi resolt la sol·licitud d'informació o fins que s'hagi produït el silenci administratiu, no resulta admissible a tràmit iniciar la via de reclamació davant la Comissió prevista a l'article 39.1 LTAIPBG fins que no s'hagi superat el termini per a resoldre legalment fixat a l'article 33 LTAIPBG, la qual cosa suposa un vici no esmenable de la Reclamació, tot això sense entrar en altres consideracions formals o de fons de la petició.

D'acord amb el que ha estat exposat, s'inadmet la Reclamació, per prematura, sens perjudici que pugui ser admissible formular-la de nou un cop hagi depassat el termini per resoldre sense que l'Administració ho hagi fet, o si resol desestimant o inadmetent la sol·licitud, o si no lliura la informació en el termini previst a l'article 36.1 LTAIPBG.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de juliol de 2020, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 305/2020 per prematura i disposar la publicació d'aquesta Resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.